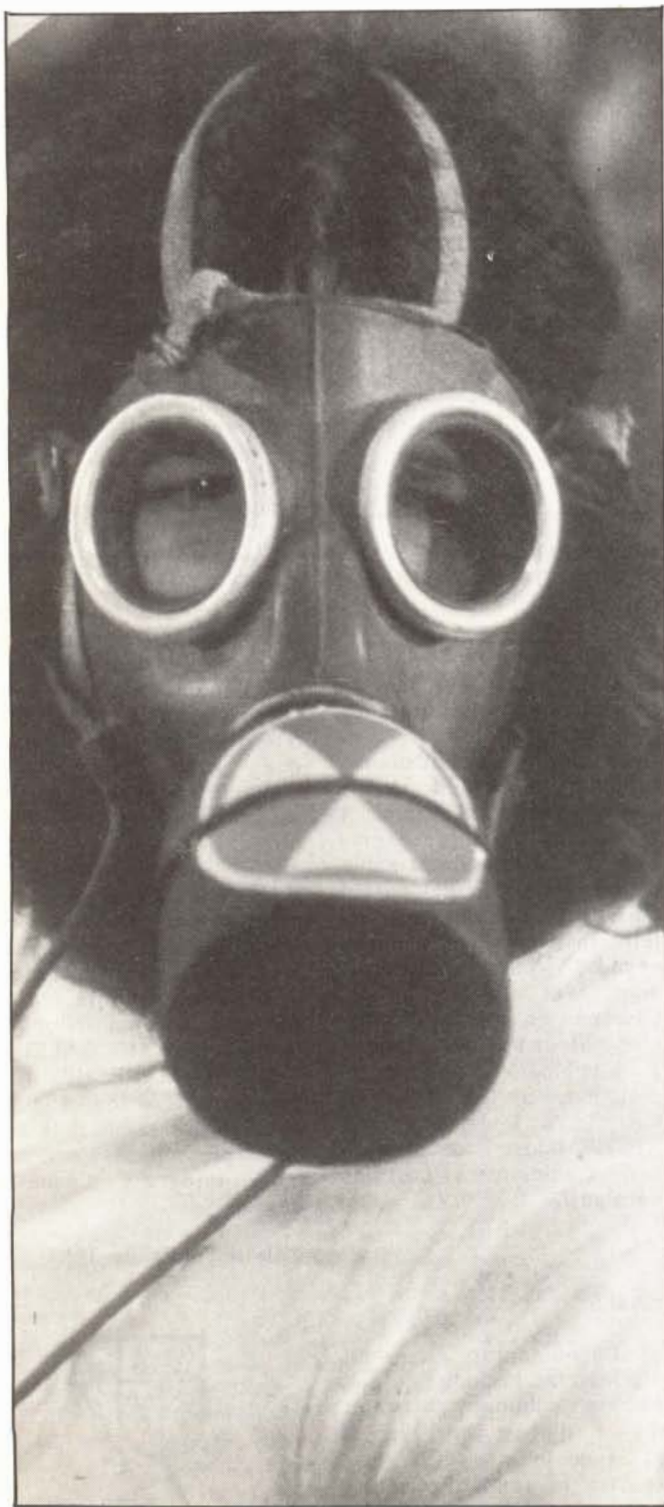

Txernòbyl, crònica d'una mort gairebé anunciada

El tràgic accident esdevingut a la central de Txernòbyl és, malauradament, una prova fefaent que la indústria electronuclear representa per tota la humanitat un risc ben real i concret i no pas solament un risc de caire estrictament potencial i teòric, com molt sovint els portanveus del **cientisme oficialista** pretenien i encara pretenen fer-nos creure.

Arran de l'accident del març de 1979 a la central nuclear de **Three Mile Island (EUA)**, que originà la destrucció d'un dels reactors de la instal·lació, va fer-se ben palès el perill d'emissió radioactiva a partir d'una central electronuclear en cas d'accident, bé que sortosament el sistema de contenció de la central de Three Mile Island impedí, en aquest cas, que la radioactivitat generada s'escapés vers l'exterior, de manera que va restar quasi totalment confinada a la mateixa central.

La catàstrofe de Txernòbyl pot tenir i tindrà certament diferents lectures i interpretacions segons les perspectives i els interessos específics de cadascú; ara bé, el fet és tan colpidor que no pot amagar la necessitat urgent d'adoptar, tant a nivell internacional com local, tota mena de mesures que garanteixin plenament la màxima seguretat possible en cas d'accidents nuclears «pràcticament impossibles» —com ens diuen.

Del que sí que estem fermament convençuts és que amb la desinformació i el tractament paternalista en aquests afers per part dels màxims responsables de vetllar avui per la nostra seguretat (administració), així com per part de les empreses elèctriques propietàries de les instal·lacions electronuclears, solament podrem optar a esdevenir passius candidats —això sí, candidats només teòricament possibles— a la **crònica d'una mort gairebé anunciada**.